

2det Stykke, vil kunne paalignes ham til Erhvervskommunen dennes fulde personlige Skatteprocent (§ 8) af den paagældende Indtægts Nettoudbytte, bliver der, naar han har skattepligtigt Ophold i en anden Kommune her i Landet, at tage Hensyn til denne anden Kommune, ligesom det ogsaa maa paases, at han ikke ved Beskatningen i flere Kommuner kommer til at svare en uforholdsmæssig høj Skat. Disse Hensyn ere formentlig fyldestgjorte dels ved Bestemmelsen i § 10, første Stykke, om, at Skatten til Erhvervskommunen i saadant Tilfælde kun udgør to Trediedele af Erhvervskommunens personlige Skatteprocent af den paagældende Indtægt, dels ved at der i § 14 er indrømmet en nærmere bestemt Ret til Fradrag i den i Opholdskommunen paalignede Skat.

Med Hensyn til Paaligningen af den heromhandlede Skat til Erhvervskommunen har man anset det rigtigt i Overensstemmelse med, hvad der er bestemt for Skat af Aktieselskaber (§ 18), at fastsætte, at Ligningen affattes inden Udgangen af Maj Maaned (§ 11). Under Hensyn til, at Skatten beregnes efter Nettoindtægten i det sidste forløbne Kalenderaar eller Regnskabsaar, har man derhos ikke anset det for nødvendigt at give Bestemmelser om særskilt Skatteansættelse for Personer, der efter Ligningens Affattelse indtræde i et Forhold, der betinger Paaligning af Skatten; dog kan (§ 12) saadan særskilt Skatteansættelse foretages i Tilfælde af, at Betingelserne for Skattepligten komme til Stede derved, at en Person, der driver Næring osv. i en Kommune og har Bopæl der, fraflytter Kommunen. Som Regel vil vel en saadan Person være ansat til at svare Skat efter de almindelige Regler for Skat til Opholdskommunen, og denne bør da efter hans Fraflytning ikke miste den Del af Skatten, som svarer til Erhvervskommunens Skat; og selv om han ved sin Fraflytning ikke har haft saa langt Ophold, at han er bleven skattepligtig til den paagældende Kommune som Opholdskommune, er der dog formentlig Anledning til at tillægge Kommunen Skat som Erhvervskommune, saaledes at denne Skat regnes fra Begyndelsen af hans Ophold.

Ligesom den oftnævnte Kommission efter Omstændighederne indgik paa at foreslaa en anden Overligningsmyndighed for Besværinger over Ansættelsen af den her omhandlede Skat end den sædvanlige, har Regeringen ment at burde foreslaa de i § 20 i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten ommeldte Overskatteraad som

Overligningsmyndigheder. For Københavns Vedkommende sker Indankningen til den Overligningsmyndighed, som fastsættes i Henhold til § 17 i den nævnte Lov, jfr. ovenfor Bemærkning til § 1.

Til §§ 15—18.

Reglerne angaaende Skat af Aktieselskaber m. fl. ere ligeledes i alt væsentligt de samme som foreslaaede af den af Folketinget nedsatte Kommission. Skatten er fastsat til indtil 3 pCt. aarlig af Selskabets Nettoindtægt; saafremt Selskabet driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, bør Skatten formentlig ikke uden samtlige andelsberettigede Kommuners Samtykke kunne sættes under det nævnte Maksimum, 3 pCt. aarlig. Hvad særlig angaar Forbrugsforeninger, skønnes disse kun at burde være skattepligtige, naar de fordele Varer til andre end Medlemmer. Foreninger sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter eller til Indkøb, Bearbejdelse eller Forædling af de Raastoffer, Medlemmerne benytte til deres Bedrifts Udøvelse, bør ikke være Skattepligten underkastet, selv om Foreningens Virksomhed udstrækkes udover Medlemmernes Kreds.

Til Afdeling B. (Kommunal Ejendomsskyld) og D. (Statstilskud til Kommunerne).

Da Regeringen ved det fremsatte Forslag til Lov om Ejendomsskyld har accepteret Landstingets Ønske om i Stedet for den af den parlamentariske Skattekommission foreslaaede Overførelse til Kommunerne af den største Del af de nuværende Statskatter paa faste Ejendomme at foreslaa Ophævelse af alle disse Skatter og som Erstatning for en Del af dem at foreslaa Indførelsen af en Ejendomsskyld til Staten paa alle faste Ejendomme i Forhold til deres Værdi, følger heraf som en naturlig Konsekvens, at Regeringen ogsaa for at skaffe Kommunerne en haardt tiltrængt Nedsættelse i de kommunale Skatter, maa gaa de af Landstinget ønskede Veje til at yde en saadan Lettelse — der ifølge Skattekommissionens Forslag vilde have været en umiddelbar Følge af Skatteoverføringen — nemlig dels at foreslaa Kommunerne ydet et direkte Statstilskud, dels at foreslaa, at der gives Kommunerne Adgang til at belægge Skatteobjekter, der nu kun svare et ringe Bidrag til deres Ud-